№ 148. Piątek 1. Lipca 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Na podstawie artykułu XV. rozporządzenia z 27. lutego 1864, względem przeprowadzenia stanu oblężenia, zakazuje się dla Galicyi i Krakowa broszurę: „Kilka pieśni dla kraju, przez Konstantego Gaszyńskiego“ — Paryż. E. Martinet. 1864.“

Z c. k. prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 28. czerwca 1864.

C. k. tymczasowy namiestnik Galicyi i jenerał komenderujący kraju w Galicyi i Bukowinie.

Józef baron *Bamberg* m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, 1. lipca.

Zaledwie rozpoczęły się nanowo kroki nieprzyjacielskie w Szleswiku, a już donoszą telegramy o bardzo ważnym wypadku, mianowicie o zdobyciu wyspy Alsen przez wojska pruskie. W nocy z 28. na 29. z. m. zaczęli Prusacy rzucać mosty na Alsersund, a ze świtem przeprawiło się już 11 batalionów pruskich na wyspę Alsen. Walka była zacięta; Duńczycy zmuszeni do odwrotu bili się walecznie, cofając się od jednej pozycyi do drugiej. Po południu o godzinie 2giej były już wojska pruskie w Vollerup i Ulkebüll. Książę Fryderyk Karol przeprawił się pod Sonderburgiem, główna zaś przeprawa wojska była pod Sandbergiem. W czasie przeprawy stracili Prusacy do 100 ludzi, stoczywszy w Sandbergu walkę uliczną, a do Flensburga przyprowadzono do 1000 jeńców duńskich. Atak pancernego okrętu duńskiego „Rolf-Krake“ odparły baterye pruskie.

Tak więc dostała się już i ta ostatnia warownia duńska w Szleswiku w ręce wojsk sprzymierzonych, a Duńczycy nie mogą stawić oporu w otwartem polu, gdyż mogliby być po prostu wepchnięci w morze. Przygotowania czynione już dawniej ze strony duńskiej nie pozostawiają żadnej wątpliwości, że resztki pobitej armii duńskiej cofną się do Hörupshav, Mummarku lub Fyenshav, ażeby ile możności jak najprędzej wsiąść tam na okręta, co też potwierdza już nawet najświeższy telegram z Hamburga z 29go czerwca, który donosi, że Duńczycy uciekają jak najspieszniej, ażeby dostać się na okręta.

Oprócz tej przynoszą jeszcze dzisiejsze telegramy następujące wiadomości z teatru wojny: Duńskiemu ministerstwu wojny doniesiono dnia 27. z. m. wieczorem, że dnia tego z rana bombardowały baterye nieprzyjacielskie okręt „Rolf-Krake“, który przepływał przez Alsfoerde, i duńskie komendy robotników na wyspie Alsen. Gazecie berlingskiej telegrafują z Fühnen, że dwa pruskie statki kanonierskie przeprawiły się przez kanał Eidery do Koldinger Föhrde i osiadły tam na mieliźnie. Prywatne wiadomości kopenhagskie z dobrego źródła donoszą, że duńska flota nie uda się nateraz na morze niemieckie, i bezzasadną przeto była obawa bliskiego starcia się floty niemieckiej z duńską pod Helgolandem. Nakoniec donosi jeszcze depesza telegraficzna z Bremerhafen z 28go z. m., że dnia tego z rana zawinęła tam pruska korweta pancerna pod nazwą „Pedro“ i pod banderą portugalską.

Spen. Ztg. z 29. czerwca dowiaduje się, że wkrótce ma być sejmowi związkowemu przedłożony wniosek, ażeby Szleswik-Holsztyn został połączony i oddany pod wspólną administracyę głównych mocarstw związkowych, dopokąd nie zostanie rozstrzygniętą kwestya sukcesyjna po zbadaniu pretensyi oldenburskich i księcia Augustenburga. Taka ma być treść nowej umowy między Prusami i Austryą, które działają w zupełnej zgodzie.

Neutralność Anglii w obec rozpoczętej na nowo walki zdaje się już nie podlegać żadnej wątpliwości. Dn. 28. z. m. odbył się w Londynie meetyng opozycyjny, w którym brało udział 231 członków izby niższej, i hrabia *Derby* oświadczył wyraźnie, że Torysowie nie powinni się zobowiązywać do polityki wojennej. Tego samego dnia oznajmił na posiedzeniu izby niższej *Disraeli*, że w poniedziałek wniesie adres, który dziękuje Królowej za przedłożenie protokołów i ubolewa nad tem, że konferencya rozeszła się bezskutecznie, a oraz, że niemożność rządu co do utrzymania całości Danii osłabiła europejski wpływ Anglii i zmniejszyła przezto rękojmie pokoju; zaś *Kinglake* zapowiedział do tego poprawkę.

Warszawski *Dzien. Powsz.* z 27go z. m. ogłasza reskrypt Namiestnika Królestwa Polskiego z dnia 18. czerwca r. b. przyzwalający na powrót do kraju poddanym Królestwa, którzy lubo nie mieli udziału w powstaniu, jednak samowolnie bawią za granicą, tudzież osobom, które należały do powstania, i z obawy odpowiedzialności nie mają odwagi wracać do kraju. Ważny ten reskrypt podajemy dosłownie poniżej pod rubryką: Królestwo Polskie.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 29. czerwca. *(Nowiny dworu.)* *Najjaśn. Pan* jeździł wczoraj z rana w towarzystwie Arcyksięcia *Wilhelma*, księcia *Modeńskiego* i ministra marynarki bar. *Burgera* do Steinfeld pod Wiener-Neusztadt, gdzie się odbywały próby strzelania do pancernych kazamat wałowych, poczem powrócił Jego ces. Mość do Laxenburga. Jutro przybędzie *Najjaśn. Pan* do burgu i będzie udzielać audyencyi. — Arcyksiążę *Karol Ludwik* pojechał z małżonką do Gmunden, a Arcyksiążę *Albrecht* do Niemiec.

(Sprostowanie mylnych wiadomości.) *Jener. Kor.* pisze: „W najnowszym czasie podawały rozmaite dzienniki artykuły o mających się odbywać w łonie teraźniejszego ministerstwa sprawiedliwości obradach nad nową ustawą karną; dowiadujemy się jednak z wiarogodnego źródła, że artykuły te nie mają żadnej cechy autentyczności i faktycznie zawierają szczegóły fałszywe.“

Ta sama *Jen. Kor.* powiada: Dowiadujemy się z dobrego źródła, że wiadomość w *Memorial diplomatique* o dymisyi c. k. internuncyusza w Konstantynopolu, barona Prokesch-Osten jest bezzasadna.

(Sprawa asekuracyi ogniowych.) W *Jener. Kor.* czytamy: Jest to fakt wiadomy i wielce pożałowania godny, że w ciągu ostatnich lat wzmogły się nadzwyczajnie w pojedyńczych częściach monarchyi wypadki niszczących pożarów. Jaka wartość w ruchomych i nieruchomych majątkach zniszczona została temi pożarami, i jaką szkodę wyrządziły one materyalnej pomyślności ludu, można już wnosić z tej okoliczności, że istniejące w Austryi zakłady asekuracyjne wypłaciły w sześciu ostatnich latach podług autentycznych wykazów przeszło *pięćdziesiąt milionów złr.* tytułem wynagrodzenia szkód zrządzonych pożarem.

To niedające się bynajmniej obliczyć szerzenie się pożarów spowodowało tedy wszystkie istniejące w Austryi towarzystwa zabezpieczenia od ognia, udać się wspólnie do rządu z prośbą o jak najskuteczniejsze zaradzenie przyczynom tych smutnych wypadków, a rząd — jak się dowiadujemy — nie ociągał się wcale uczynić zadość tej prośbie mającej na celu zabezpieczenia pomyślności powszechnej.

Z tego powodu zwróciło c. k. ministerstwo stanu w najnowszych czasach uwagę wszystkich rządów krajowych na ten wielce ważny przedmiot, i zaleciło im oraz ścisłe wykonywanie istniejących przepisów względem ludności, troskliwe czuwanie nad sprawianiem i utrzymywaniem w dobrym stanie potrzebnych aparatów do gaszenia ognia we wszystkich gminach, a nakoniec dokładne kontrolowanie zdarzających się niestety zbyt często nieostrożności, grożących niebezpieczeństwem ognia.

Życzyć wypada, ażeby organa rządowe znalazły w tych usiłowaniach jak najusilniejsze poparcie nietylko ze strony pojedyńczych gmin, ale także u wszystkich, bezpośrednio w tej sprawie interesowanych.

Anglia.

Londyn, 27. czerwca. *(Stanowcze zamknięcie konferencyi. — Posiedzenie obu izb parlamentu.)* Onegdaj konferencya zamknięta została formalnie i stanowczo. Hr. Apponyi podziękował lordowi Russelowi jako przewodniczącemu konferencyi za trudy jego, lord Russel zaś dziękował członkom za okazane mu względy. O przedłużeniu rozejmu nie było wcale mowy, ponieważ rozpoczęcie kroków nieprzyjacielskich na posiedzeniu z dn. 22. b. m. przez posła duńskiego wyraźnie już zapowiedziane zostało. W kółkach politycznych londyńskich przemaga przekonanie, iż Anglia po ukończeniu konferencyi naprzeciw wielkim mocarstwom niemieckim przyjaźniejszą niż dawniej postawę zachowywać będzie.

Telegramy wczoraj zamieszczone przyniosły relacye o posiedzeniach obu izb parlamentu z 27. b. m. Zdaje się jednak, iż nie były dokładne pod względem oświadczeń lorda Russela. Trudno wierzyć podanym telegramów, ażeby lord Russel mówić miał o deklaracyi Austryi nie przenoszenia wojny po za granice Księstw nadelbiańskich, w obec faktycznego zajęcia Jutlandyi; wnosić raczej wypada, iż podania telegramów były mylne.

Pokojowe oświadczenia lorda Russela były w związku z poprzedzającą wiadomością, iż lord Palmerston uzyskał od Królowej upoważnienie do rozwiązania parlamentu, na przypadek, gdyby opozycya wotum nagany dla pokojowej polityki ministeryum przeprowadzić zdołała. Zdaje się więc, iż zapewniona jest neutralność Anglii, pomimo głosów dzienników Danii sprzyjających. Pomimo wzburzenia umysłów ani Whigowie ani Torysowie nie mają ochoty przyjęcia na siebie odpowiedzialności za zapalenie wojny. Zapewniają, iż nawet w razie napadu na ministeryum Palmerstona nie można się obawiać wojennej przeciwko Niemiec postawy; w razie najgorszym wypłynie flota kanałowa dla obrony Kopenhagi i wysp

duńskich. Zresztą nikt nie przypuszcza upadku obecnego ministeryum, ani nawet wotum nagany jego polityki.

Francya.

Paryż, 27. czerwca. *(Różne wiadomości.)* Margrabia Pepoli, który dotąd bawił w Fontainebleau, telegrafem powołany został do Turynu. Margrabia nie rychło powróci na posadę swoją poselską do Petersburga, który opuścił w chwili 50letniego obchodu zajęcia stolicy francuzkiej przez wojska rosyjskie. I poseł francuzki książę Montebello oświadczył, iż jest chory, dlatego do Petersburga udać się nie może. Pod tym względem jest zupełna zgoda między Paryżem a Turynem. Co do sprawy rzymskiej margrabia Pepoli dlatego już nie mógł w niej nic wskurać, iż zdrowie Ojca św. nie wznieca teraz żadnej obawy. Margrabia powołanym został do Turynu dla wzięcia udziału w naradach nad położeniem finansowem tak zwanego Królestwa włoskiego. Zdaje się, iż przywiezie z Fontainebleau radę, ażeby Włochy gotowe były na wypadki, jakie zajść mogą. Rząd turyński nie ma już zamiaru interweniowania w Tunis, gdzie Francya wyłącznie dla siebie interweniować pragnie. Obecne położenie istotnie jest nieznośne dla finansów włoskich, zwłaszcza odkąd senator Martino wyrzekł w senacie pamiętne słowa: „Rozbrojenie lub bankructwo."

Przed niejakim czasem mówiono o małżeństwie księżniczki Anny Murat z jednym z królewiczów sardyńskich. Teraz wieści te zupełnie ustały, tak jak ustały dawniejsze pogłoski o małżeństwie jej z księciem Oranii.

Niemcy.

(Ostatnia wola zmarłego Króla Jego Mości Wirtembergskiego. — Posiedzenie izby saskich. — Ratyfikacya przedłużenia traktatu cłowego między Prusami a Saxonią.)

Sztutgarda, 26go czerwca. Zmarły Król Wilhelm oddał w roku 1844 prezesowi rady tajnej pakiet zapieczętowany, na którym napisane były następujące słowa własną ręką Jego król. Mości; „oddano prezesowi rady tajnej dla otworzenia tylko na przypadek śmierci mojej."

Na rozkaz Króla panującego pakiet ten dziś w radzie tajnej rozpieczętowany został, i znaleziono w nim dokument następujący:

Pisano dnia 20. kwietnia 1844 r.

1. Jak tylko dusza moja ciało opuści, życzę sobie, ażeby mię prócz mej rodziny, jeżeli tego żądać będzie, tylko lekarze i służba oglądali.

2. Jeżeli lekarze uznają to za pożyteczne, zezwalam na obdukcyę trupa mojego.

3. W czasie życia mojego niczego tyle nie unikałem, ile ceremonii i etykiety, życzę sobie przeto, ażebym po śmierci nie był uroczyście wystawiony; ci, co mnie znali, znajdą to bardzo naturalnem, ciekawi zaś wybaczą mi, iż ich pozbawiłem gawronienia się na czcze ceremonii.

4. Ciało moje niechaj będzie wyniesione z zamku w nocnej ciszy, tylko predykant nadworny, marszałek dworu i adjutant służbowy towarzyszyć mu mają, prócz tego gwardya moja wyświadczy mi przysługę odprowadzenia mnie na miejsce spoczynku.

5. Życzę sobie, ażeby kondukt tak urządzony został, izbym z pierwszym brzaskiem słońca na Rosenbergu stanąć mógł; jeden wystrzał armatni niechaj ogłosi koniec pogrzebu, przy spuszczaniu trumny krótka tylko modlitwa niechaj odprawiona będzie. Chcę spocząć w grobie przed laty już zbudowanym, obok zmarłej mej małżonki Katarzyny, jak jej to przyrzekłem.

6. Życzę sobie, ażeby żałoba krajowa do trzech miesięcy ograniczona była, i ażeby tylko przez 10 dni po moim pogrzebie dzwoniono, i ażeby w kościołach stan mój osobowy w krótkości tylko odczytano.

7. Umieram jako prawdziwy chrześcianin, przebaczam wszystkim nieprzyjaciołom moim, dziękuję rodzinie mojej za miłość jej ku mnie, sługom moim cywilnym i wojskowym za wierne ich przywiązanie i gorliwe wypełnianie obowiązków, wszystkim moim poddanym za wierność ich i posłuszeństwo prawom. Żyłem dla jedności, niepodległości i spokoju Niemiec, mój Wirtemberg kochałem nad wszystko. Ojczyzna moja niech żyje w długiej przyszłości!

(Podpisano) *Wilhelm.*

Król Jego Mość obecnie panujący po odczytaniu tego dokumentu postanowił, ażeby życzeniom w nim wyrażonym pod względem pogrzebu, o ile być może, zadosyć się stało, sądzi jednak, iż w tem obowiązany jest odstąpić od ostatniego rozporządzenia, ażeby zwłoki zmarłego Króla w jednym z najbliższych dni (może we czwartek) w wielkiej sali pałacu marmurowego rezydencyi królewskiej publicznie wystawione zostały, ażeby ci, co szczątki znikome zmarłego Króla raz jeszcze oglądać pragną, przed spuszczeniem ich do grobu nie byli pozbawieni sposobności uczynienia zadosyć serdecznemu temu pragnieniu.

Król Karol, który rządy kraju objął jako następca tronu po zgasłym Królu Wilhelmie w serdecznej do ludu proklamacyi zapewnił o niezłomnem swem postanowieniu, szczerego dotrzymania konstytucyi.

Drezno, 27. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby pierwszej szambelan królewski Zehmen wniósł, ażeby izba wezwała rząd, izby postarał się u związku niemieckiego o wzięcie przez niego udziału w wojnie przeciwko Danii i o uznanie wojny jako sprawy związkowej. Izba postanowiła wniosek ten przekazać wydziałowi.

Dresdner Journal ogłosił ratyfikacyę traktatu zawartego między Prusami a Saxonią względem dalszego trwania związku cłowego. Według §. 5. tegoż traktatu Saxonia i Prusy wspólny mają obowiązek, ścisły stosunek Austryi do związku cłowego na podstawie umowy z r. 1853 uregulować na drodze negocyacyi, w sposób interesom handlowym odpowiedni.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 27. czerwca. *(Czynności komitetu urządzającego w Królestwie. — Dozwolenie powrotu przebywającym za granicą. — Sprostowanie.)* *Dzien. pow.* ogłasza następujący wypis z protokołu 10go posiedzenia komitetu urządzającego w Królestwie Polskiem z dnia 2. (14.) maja 1864 roku. Nr. 34.

Najwyższy rozkaz z dnia 21. kwietnia (3. maja) r. b. o zaprzestaniu ściągania zaległości pochodzących z uchylonych powinności włościańskich.

Namiestnik Królestwa zakomunikował komitetowi urządzającemu otrzymaną od p. o. ministra sekretarza stanu Królestwa Polskiego odezwę z dnia 24go kwietnia (6. maja) r. b. następującej treści:

„Najjaśniejszy Pan, przy przeglądaniu protokołu posiedzenia „komitetu urządzającego w Królestwie Polskiem z dnia 19. (31.) „marca r. b., raczył zwrócić uwagę na przytoczone w nim przełożenie Towarzystwa Kredytowego ziemskiego o dozwoleniu ściągania na poczet zaległości przypadających od stowarzyszonych „właścicieli dóbr, czynszów i okupów zalegających u włościan respective dóbr."

„Władze Towarzystwa Kredytowego ziemskiego, mając na „względzie, że zaległości z dóbr należących do stowarzyszenia i „zadłużonych Towarzystwu, wynoszą około 2,000.000 rsr. — że „niewypłatność dłużników, może doprowadzić do podkopania kredytu samego Towarzystwa, a niebezpieczeństwo to, nie da się „usunąć przez sprzedaż dóbr, zalegających z opłatą, samo bowiem „zastosowanie tego środka do kilku tysięcy majątków ziemskich, „uczyni wątpliwemi skutki samej sprzedaży; upraszało o przekazanie na rzecz Towarzystwa Kredytowego, niedoborów czynszu i „okupu należnych od włościan właścicielom dóbr zadłużonych. Komitet urządzający, porównawszy to przełożenie z przepisami jakich władze Towarzystwa Kredytowego trzymać się „powinny, przy ściąganiu niedoborów z zadłużonych majątków, uważał że rzeczone wyżej przełożenie władz Towarzystwa Kredytowego ziemskiego o skierowanie egzekucyi do czynszów włościańskich i okupu, nie zgodne jest z przepisami zasadniczemi obowiązującemi to towarzystwo."

Najjaśniejszy Pan raczył nadto w dniu 21. kwietnia (3. maja) r. b. rozkazać objaśnić: że z mocy art. 2go ukazu z dnia 19. lutego (2. marca) r. b. o urządzeniu włościan w Królestwie, włościanie ci z dniem 3. (15.) kwietnia r. b. uwolnieni są na zawsze od wszelkich ciążących ich na rzecz dziedziców powinności i że wszelkie dochodzenie zaległości i niedoborów ze zniesionych powinności ustaje i w przyszłości miejsca mieć nie może. Z czego wypływa, że ani Towarzystwo Kredytowe ziemskie lub inne instytucye, ani właściciele prywatni, nie mają wcale prawa domagania się pod jakimkolwiekbądź pozorem, ściągania od włościan ciążących ich zaległości i że na zasadzie wspomnionego przepisu, wszelkie tego rodzaju przełożenia, winny być odmownie decydowane.

Komitet urządzający po wysłuchaniu tego najwyższego rozkazu, postanowił podać go do wiadomości i zastosowania się komisyom rządowym sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i skarbu oraz jenerał policmajstrowi i komisyom spraw włościańskich.

Oryginał podpisali:

Namiestnik prezydujący i członkowie komitetu urządzającego.

— W tym samym dzienniku czytamy następujący reskrypt namiestnika Królestwa:

„Znaczna jest liczba mieszkańców Królestwa, którzy chociaż nie mieli żadnego udziału w zaburzeniach, wszelako samowolnie lub też za paszportami, termin których od dawna upłynął, wydalili się z kraju i nie powracają do miejsc zamieszkania: są i tacy, którzy pragnęliby powrócić, lecz że byli w bandach, a następnie bądź dobrowolnie, bądź też jako ścigani przez wojska, zbiegli za granicę, nie mają odwagi wracać do kraju, z obawy odpowiedzialności."

„JW. hrabia namiestnik Królestwa mając na względzie powyższe okoliczności, — w dniu 6. (18.) czerwca r. b. rozkazał ogłosić, że osoby do pierwszej kategoryi należące, mogą powracać do kraju, komory zaś obowiązane są na przejazd do Warszawy udzielać im umyślnie w tym celu przygotowane bilety, na zasadzie których otrzymujący je powinni zameldować się wprost jeneral-policmajstrowi w Królestwie."

„Osoby należące do kategoryi drugiej t. j. te, które brały udział w zaburzeniach, jeśli zechcą powrócić do kraju, obowiązane będą udać się do poselstw lub konsulatów cesarsko-rosyjskich za granicą i tam szczegółowo zeznać jaka obciąża je wina. Po sprawdzeniu tych zeznań i po ocenieniu stopnia winy, osoby te albo otrzymają odpowiedź odmowną, albo też powrót do kraju rodzinnego będzie im dozwolony, a w tym ostatnim razie, na równi z osobami do pierwszej kategoryi należącemi, będą miały obowiązek przedstawienia się jenerał-policmajstrowi w Królestwie, dla uzyskania pozwoleń na zamieszkanie."

"Wszakże JW. hrabia namiestnik rozkazał uprzedzić, że gdyby się okazało, iż osoby powracające popełniły jakiebądź przestepstwo kryminalne, lub też brały czynny udział w szerzeniu buntu i bezrządu. — w takim razie ulegną odpowiedzialności, z prawa wynikającej. O powyższem podaje się niniejszem do wiadomości powszechnej."

Nakoniec pisze *Dzien. pow:*

Niektóre zagraniczne dzienniki chciwie korzystając z najmniejszych, chociażby drukarskich, pomyłek gazet naszych, z niejakim sarkazmem podniosły kwestye, jakoby rząd rozkazał konfiskować majątki osób za granice wyszłych i do kraju w oznaczonym im terminie nie wracających. Nie przeczymy, że w dzienniku naszym nr. 129. w artykule opartym na rozkazie do warszawskiej policyi wydanym, gdzie powiedziano o pociąganiu osób z zagranicy nie wracających do odpowiedzialności na drodze postępowania fiskalnego, co poniekąd ma znaczenie działania na rzecz skarbu w celu konfiskacyjnym, jest użyty wyraz konfiskacya zamiast sekwestr, kiedy jednak tenże sam rozkaz w języku ruskim wyraźnie zapowiada sekwestr, a nie konfiskatę, i gdy wreszcie w artykule, który uległ zagranicznemu rozbiorowi, powołujemy się bezpośrednio na ukaz najwyzszy, z r. 1850 o sekwestrze i administracyi na rzecz krewnych nieobecnego w kraju stanowiący, dla władz zaś sądowych przy rozwinięciu kroków urzędowych, nie okolicznościowy artykuł gazety, lecz ukaz najwyższy jest zasadą i prawem, wszelkie więc naciągane zarzuty i rozumowania, co do zarządzonej jakoby teraz konfiskaty w miejsce czasowego sekwestru, same przez się upadają.

Rosya.

(Mianowania.) Ruski Inw. donosi: Przez najwyższy rozkaz cesarski z dnia 5. (17.) czerwca, mianowany został, dowódzca 6ej brygady artyleryi, pułkownik *Zajcow* jenerał-majorem, z przeznaczeniem na komendanta Warszawskiej Alexandrowskiej cytadeli oraz z zaliczeniem do artyleryi pieszej: — przeznaczeni zostali: naczelnik 5ej dywizyi piechoty jenerał-lejtnant *Chruszczow 2gi* — na pomocnika dowodzącego wojskami w okręgu wojennym Wileńskim; dowodzący 8mą dywizyą piechoty, jenerał-major *Kostanda*, na dowódzącego 5tą dywizyą piechoty, a pozostający przy wojskach w Królestwie Polskiem, jenerał-major *Sobolewski 2gi*, na dowodzącego 8mą dywizyą piechoty; otrzymał urlop na dni 28, pomocnik dowodzącego wojskami w okręgu wojennym Wileńskim, jenerał-adjutant *Kryżanowskij*, z uwolnieniem od obecnych obowiązków, a z pozostawieniem w godności jenerał-adjutanta i członka rady wojennej.

(Pogłoski o świętem przymierzu.) Wydawana w Petersburgu litografowana *Russische Correspondenz* pisze co następuje: Z powodu podróży Najjaśniejszych Państwa do Kissingen, widmo świętego przymierza znowu wystąpiło na jaw. Wolność wszystkich ludów jest znowu zagrożona, monarchowie wspierają się nawzajem, aby stłumić dążności liberalne. Pogłoski takie o odświeżeniu przeszłości, która w przyszłości jest niemożebna, są bądź co bądź zadziwiające. Postęp idei jest tak wielki, ludy z taką pewnością wstąpiły na nową kolej, że nie masz siły któraby zdołała wstrzymać ich pęd, lub zmienić ich kierunek. Spokój nasz spoczywa także na innej podstawie. Wpływ Rosyi na równowagę europejską jest bądź co bądź tak wielki, że żadna zmiana tejże nie mogłaby być przedsiębrana bez jej zezwolenia. Przywrócenie spokoju w prowincyach zachodnich i południowych zapewnia nam większą swobodę, rozwój naszych nowych reform wymaga koniecznie pokoju: Jednem słowem mamy zanadto wiele do czynienia, aby pochwalać politykę której rezultata jakiekolwiek by były, zawsze byłyby szkodliwe dla naszej wewnętrznej pomyślności.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 21. czerwca. *(Życzenia księcia Kuzy ziszczone.)* Z siedmiu tutejszych konzulów mocarstw opiekuńczych dotychczas jeden tylko jeneralny konzul pruski wyraził urzędowo zdanie swojego rządu o zamachu stanu z dnia 2go maja. Wszystkie mocarstwa opiekuńcze zgadzają się co do niesłuszności postępowania księcia Kuzy, a nawet monarchia pruska potępia je, nie czując się jednak powołaną do przedsiębrania w tej sprawie jakowych kroków przez swego reprezentanta. — Według doniesień z Konstantynopola konferencya oświadczyła się jednogłośnie przeciw samowolnemu postępowaniu księcia Kuzy przy zmianie konstytucyi kraju, i oznajmiła mu, że do wszelakiej zmiany przynajmniej mocarstw zwierzchnicze winno udzielić swoje przyzwolenie. Ale książę Kuza miał na tyle zręczności, aby podczas swego pobytu w Konstantynopolu wyjednać u wys. Porty zatwierdzenie zmian w konstytucyi według swego życzenia. Chociażby więc nowe instytucye z 2. maja były uznane za nieważne, umowy Porty z wazalem, zawarte obecnie, ziszcza po większej części życzenia księcia Kuzy. Powrót tegoż do Bukaresztu został o 5 dni spóźniony, co sprawiło przerwę w toku spraw rządowych, ponieważ w instrukcyach danych urzędnikom zastępującym księcia i niektórych z jego świty, przewidziano tylko ich kilkodniową nieobecność.

Turcya.

(Rezultat podróży księcia Kuzy.) Z Konstantynzpola piszą do *Oe. Const. Ztg.*: Książę Kuza już ztąd odjechał. Konferencya do załatwienia kwestyi dóbr klasztornych, prowadzi dalej swoje prace. Ze strony francuzkiej usiłują przedstawić podróż Księcia jako wypadek szczęśliwy, ale rezultat jej był pomyślny tylko na pozór z powodu świetnego przyjęcia. Książę Kuza miał nabrać przekonania, że w postanowieniach swoich winien poprzestawać na tych zmianach, które odpowiadają istniejącym traktatom i na które przyzwoli zwierzchnicza Porta. Pod temi tylko warunkami zamach stanu może być przeprowadzony. Nie lękano się nazwać postępowanie Księcia nieprawnem, a w ciele dyplomatycznem może sam jeden margrabia de Moustier pominął to milczeniem. Sir Henry Bulwer osłodził naganę toastem, przy obiedzie danym na cześć Księcia Kouzy, rzekł bowiem: „Każdy człowiek popełnia błędy, ale właśnie dla tego potrzeba sobie życzyć długiego życia, aby je naprawić. Niech żyje Książę Kuza!"

Kronika.

(Obłąkanie.) Dnia 27. z. m. w południe wznieciła w naszem mieście powszechne zdziwienie kobieta z wieńcem cierniowym na głowie, która idąc przyklękała co kilka kroków, i przemawiała do ludu. Była dotknięta obłąkaniem; władza bezpieczeństwa odesłała ją do szpitalu powszechnego.

(Przybory wojskowe wykryte.) W Giebułtowie d. 27. z. m. wykryto zakopane w stodole przybory wojskowe dla powstańców, a mianowicie: 10 der na konie, 1 siodło z mantelzakiem, 3 olstra pistoletowe, 27 patrontaszy, z tych 6 z ostremi nabojami, 21 manierek 4 kociołki, 11 czapek powstańczych i 8 kapturów.

(Szkody zrządzone wylewem wód.) W dniach 21. i 22. z. m wylały rzeki skutkiem ulewnych deszczów w powiecie Jarosławskim i uszkodziły zasiewy w gminach Pełnotyczach, Woli Rozwienieckiej, Cząstkowicach, Czudowicach i Hawłowicach; zaś 16. z. m. wybił grad zasiewy w Tuliglowach, Jankowicach i Czelatyczach w tym samym powiecie.

W powiecie Niżankowieckim w obwodzie przemyskim, zniszczyły wody także na dniu 22. z. m. zasiewy w kilku gminach, położonych nad rzeka Wiar i potokiem Kadłobisko, a w powiecie Mościckim w tym samym obwodzie wybił grad na dniu 16. z. m. ozimine we wsi Hodyniu.

(Uderzenie pioruna) Dnia 16. z. m. zabił piorun w Żółtańcach w obwodzie żółkiewskim dwie krowy a we wsi Mierzwicy uderzył tego samego dnia w chatę włościańska i spalił ją.

(Nieszczęsne wypadki.) Dnia 20. czerwca utopił się przypadkowo w bagnisku włościanin Wasyl Andrusiak z Hawryłówki w obwodzie stanisławowskim wracając śród ciemnej i słotnej nocy z sąsiedniej wsi do domu.

Zaś dnia 22. b. m. zginęło taką samą śmiercią troje dzieci włościanina Szczepana St z Majnicza w obwodzie samborskim, a mianowicie dwóch chłopców, jeden 9cio, a drugi $1\frac{1}{2}$ letni, i dziewczyna 12letnia zbierając grzyby w tamtejszym lesie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Złoczów, 23. czerwca. W pierwszej połowie b. m. były na targach w obwodzie Złoczowskim następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:									
	Kamionka		Sassów		Zborów		Załośce		Złoczów	
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.
	waluty austryackiej									
Mec pszenicy	2	40	2	20	2	25	1	80	2	30
„ żyta	1	25	1	.	1	.	.	80	1	16
„ jęczmienia . . .	1	10	.	90	.	80	.	80	1	.
„ owsa	1	.	.	85	.	90	.	70	1	.
„ hreczki	1	50	1	10	.	90	.	80	1	16
„ kukurudzy . .	.	.	1	60	.	.	.	.	.	.
„ kartofli	.	30	.	20	.	20	.	.	.	25
Cetnar siana	1	.	1	30	1	40	1	50	1	5
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	20	3	60	6	.	7	55	5	60
„ „ miękkiego	.	3	2	40	5	.	5	27	4	50
Funt mięsa wołowego	.	12	.	11	.	11	.	12	.	12
Mas okowity	.	28	.	42	.	28	.	33	.	63

Wiedeń, 28. czerwca. *(Targ wiedeński na woły.)* Na naszym wczorajszym targu było wołów węg. 461, galic. 2244, krajowych 325. Z tych sprzedano na potrzebę miejscową 1734, na prowincyę 1280 sz. po za obrębem targu 5 sz. i płacono za 1 sz. ważącą od 500 do 680 ℔, 128 zł. do 174 zł. za 1 cetn. 25 zł. do 26 zł. 25 c.

Ostatnia poczta.

Berlin, 29. czerwca. Artykuł dzisiejszej *Spen. Ztg.* o wnioskach, które główne mocarstwa niemieckie mają wkrótce przedłożyć sejmowi związkowemu, powiada dalej: Ma być w projekcie obsadzić całą Jutlandyę i wziąść ją w zakład, jako też ściągać tam podatki i oddawać je do wojennych kas obudwu głównych mocarstw. — Wojska pruskie, które dziś zrana dostały się na wyspę

Alsen, odparły nieprzyjaciela aż do Höróphaff. — Traktaty celno-związkowe między Prusami, Saxonią, Elektoratem heskim, Turyngią, Brunświkiem i Frankfurtem zostały tu wczoraj zawarte. Układy z Oldenburgiem toczą się jeszcze.

Drezno, 29. czerwca. Dzisiejszy *Dresd. Journal* ogłasza telegram londyński następującej osnowy: Niemieccy pełnomocnicy zastrzegli sobie odpowiedź na oznajmione w ostatniej chwili na konferencyi, niedokładne i jednostronne streszczenie obrad konferencyi.

Rendsburg, 28. czerwca. Połowa członków kolegium deputowanych podała się do dymisyi z powodu sporu z magistratem.

Altona, 29. czerwca. *Szlesw. Holst. Ztg.* donosi, że ogólny wydział szleswicko-holsztyńskich stowarzyszeń uchwalił wyprawić adres do księcia Fryderyka, i zapewnić go z powodu pretensyi oldenburgskich o niezłomnej wierności i życzliwości szleswicko-holsztyńskiego ludu.

Nowy York, 18. czerwca. Cała armia Granta stoi z południowej strony rzeki James. Smith zdobył główną linię okopów pod Petersburgiem, a 16. miał zająć Petersburg.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. czerwca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325 64	+ 14 7	83.9	zachodni sł.	deszcz
2. god. po poł.	324 30	+ 19 3	65.5	polud.-zach. „	pochmurno
10.god.wiecz.	323.95	+ 14 6	79 5	zachodni „	„

Ilość deszczu 3.'''70.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. czerwca.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki Miecz., z Korniowa. — Hr. Dzieduszycki Stanisław, z Gwoździca. — Hr. Beldimanu Dymytr, z Jas. — Ziętkiewicz Ludwik, c. k. oficer, z Kobyłówki. — Pawłowski Kazim., z Lisek. — Morawski Konst., z Pohorzec. — Bobowski Felix, z Tuligłów.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. czerwca.

PP.: Łodyński Stanisław, do Nahorzec. — Kloser Juliusz, c. k. porucznik, do Stanisławowa. — Bołoz Antoniewicz Dominik, do Zadubrowiec. — Kruszewski Henryk, do Chorobrowa. — Negrouzzi Al xander, do Jass. — Hr. Pioiński Leonard, do Grzymałowa. — Puchalski Michał, do Dwarca. — Trzciński Józef, do Żyrawy.

TEATR.

Dziś teatr polski: „**Stacya pocztowa w Hulczy**", komedya w 1 akcie. Następnie: *Koncert* pana Fr. Szypka na skrzypcach.

Dziś teatr ruski: (po raz 1) „**Swatania na Honczariwci**", komedyo-opera w 3 aktach oryg. *G. Kwitki Osnowianenka* autora „Marusi." Muzyka A. Jankowskiego.

Jutro teatr niemiecki: „**Medea oder das goldene Vliess**", tragedyja w 4 aktach. Pierwszy występ gościnny pp. Julii Rettich z teatru nadwornego w Wiedniu i Róży Satran z Hamburga.

Kurs lwowski.

Dnia 30 czerwca

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	42	5	47
Dukat cesarski	„ „	5	43	5	48
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	41	9	50
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	77	1	79
„ papierowy rosyjski	„ „	1	57	1	60
Talar pruski	„ „	1	72	1	74
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	74	43	75	19
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	15	78	68
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	74	13	74	80
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	79	30	79	97
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	240	50	242	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. czerwca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	71	20
5% pożyczka narodowa	79	70
Losy z 1860 roku	95	50
Akcye banku wiedeńskiego	784	—
„ „ kredytowego	191	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	80
Srebro	113	50
Dukat pojedyńczy	5	47

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. czerwca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	66.80	67.—
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	97 20	97.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	79 80	80 —
od kwiet. do paźd. po 5%	79.80	80.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	70.75	71.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70.75	71.—
dtto. po 4½%	63.—	63.25
dtto. „ 4%	56.—	56 50
dtto. „ 3%	41.75	42.25
dtto. „ 2½%	35.—	37.—
dtto. „ 1%	14.—	14.20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	151.—	152.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	147.—	148.—
Przez. do wyl. z r. 1854	90.60	91.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	95 20	95.30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	96 90	97.20
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 —	68 —
„ „ 4½%	62.75	63.—
„ „ 4%	55.50	56.-
„ „ 3½%	49 50	50.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	56.—	58. -
„ 2¼%	49.—	51.—
„ 2%	44.—	46.—
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.—	89.—
Wyż. Aust. i Salcb.	88.—	89.—
Czech	96.—	—.—
Morawii	93.—	93.50
Szląska	89.—	90.—
Styryi	89.—	90.—
Tyrolu	—.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	87.50	89.—
Węgier	74 —	74 50

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar
Banatu Tem.	73 —	73.50
Kroacyi i Slawonii	75.25	75 75
Galicyi	74.—	74.50
Siedmiogrodu	72.—	72 50
Bukowina	71.75	72 25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71 50	72 -
Lomb. wen. poż. z r. 1859	96.—	—.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	57.—	57 50
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	57.—	57.50
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	26 50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18 50
„ 1¾% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	780.—	782.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	190 70	190.90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	597.—	598.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1818.—	1820.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	182 50	183 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	129.—	130.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	118.25	118 75
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	240.—	242.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	241.50	242 50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	35.—	40.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	80.—	85.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	705.—	710.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	248.—	250.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	145.—	146.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	441.—	443.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	228.—	230.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	375.—	380.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	450.—	470.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	283.—	285.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	154 —	154.75

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	100.75	101.25
przeznaczone do los. po 5%	90.—	90.50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86 —	86 10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74 —	—.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.50	97.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	—.—	96.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	83.50	84.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	115.25	115.75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	116 —	116.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.50	94.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.75	82.25
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	96.50	97.—
Lloyda za 100 zł.	91.—	93.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	94.—	94.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	77.25	77.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	96 40	96.60

6. Losy.

(za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.60	129.80
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	87.50	88.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	104. —	106.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48. —	49.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	25.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95.50	95.50
Salma „ 40 „ „	—.—	22.50
Palffiego „ 40 „ „	28.50	29.—
Clarego „ 40 „ „	27.50	28.—
St. Genois „ 40 „ „	28.50	29.—
Windischgrätza 20 zł. „	18.25	18 75
Waldsteina 20 „	19.—	19 50
Keglevicha 10 „	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	97.25	97 50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.25	97 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	97.25	97 50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	86 10	86 25
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	115.—	115.20
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	45 35	45 45
Marsylia za 100 fr.	45 50	45.50
Paryż za 100 fr.	45.80	45.[illegible]
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.48	5.49
dtto. pełnej wagi	5.48	5.49
Korona	15.95	16.—
20frankówka	9.26	9 27
Rosyjski imperyał	9.47	9.50
Talar związkowy	1.71	1.71½
Srebro	114.—	114 50
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c		

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.